

suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

De Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

Sedere autem ad dexteram, et ad sinistram, non est meum dare, sed quibus paratum est a Patre meo. Quidam sibi vult, quod modo dictum est? Duo enim hic a multis quaeruntur. Primum, si a dextris ejus sedere quibusdam paratum sit, alterum, si Dominus omnium non possit illis praebere, quibus paratum est. Ex quibus primo soluto, alterum etiam patet. Quid igitur est, quod dicit? Nullus profecto a dextris, nullus a sinistris ejus sedebit. Inaccessibilis quippe sedes est illa, non hominibus dico solum, sed Angelis, sed Archangelis, ceterisque Virtutibus. Quod quasi praecipuum Unigeniti privilegium Paulus posuit, dicens: Ad quem autem Angelorum dixit unquam: Sede a dextris meis? Et ad Angelos quidem inquit: Qui facit Angelos suos spiritus; ad Filium autem: Thronus tuus Deus in saeculum saeculi.

R. Misit Herodes. (8)

Lectio viii.

Quomodo igitur dixit: Sedere a dextris, atque a sinistris meis, non est meum dare? An quia consessuri alii sunt? minime, inquam. Ad mentem enim interrogantium descendens, respondet. Non enim de sublimi sede illa, quae ad dexteram Patris est, aliquid sciebant, qui vel multo inferiora, quae quotidie auribus eorum inculcabantur, non percipiabant. Unum solummodo quaerebant, praefectura potiri, et omnium se primos apud eum constitui: quodque jam diximus, cum duodecim sedes audissent, ignorantes quod dicebatur, primatum consessus postularunt.

R. Iste est qui. (9)

Lectio ix.

Jungitur viii., si ix. Lectio sit de Homilia Feriae, vel de Simplicio occurrente.

Quid igitur ait Christus? Propter me quidem, ac praedicationis meae gratia moriemini, et meae passionis participes eritis, sed non est id satis ad primum locum atque ordinem obtinendum. Nam si quis postea veniet martyrio et aliarum omnium numero

virtutum ita decoratus, ut non parum excedere vos videatur, nolite credere, quia vos amo, ceterisque antepono, idcirco eo, qui majoribus nitet operibus, expulso, vobis primum me locum datum.

Te Deum laudamus.

Mensibus Julio, Augusto et Septembri.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Matth.

Sedere autem a dextris et a sinistris non est meum dare, sed quibus paratum est a Patre meo. Quibus porro praeparatum est? Illis videlicet, qui fulgentissimis operibus evasuri sunt. Idcirco vero dixit: Non est meum dare, sed Patris mei: ne quis infirmum atque impotentem ad hanc ipsum fore retributionem opinetur. Sed quonam modo? Non est meum, inquit,

sed quibus paratum est? Verum ut clarius fiat quod dicimus, exemplo id ante oculos ponamus. Ad editorem igitur munerum atque certaminis, quo multi ac praecleari athletae confluant, duos quosdam ipsi praecipua familiaritate conjunctos accessisse fingamus, qui amicitia principis freti, postulare audent, ut victores ipsi praeconio declarati coronentur. Quibus ille respondeat: Non est meum id dare, sed quibus labore atque sudore praeparatum est.

R. Misit Herodes. (8)

Lectio viii.

Num igitur, quasi non potentem illum id facere condemnabimus? Nequaquam sed justitiam ejus admirabimur; et quoniam non personam, sed rem respicit, laudabimus. Quem admodum igitur editionis munerum atque certaminis principem, non quia non potest, sed quia non vult luctationis transgredi leges, et justitiae ordinem conturbare: sic utique Christum id dixisse affirmamus.

R. Iste est qui. (9)

Lectio ix.

Jungitur viii., si ix. Lectio sit de Simplici, vel de Homilia Feriæ.

Ita úndique illos compellébat in grátia Dei primum, deinde in labóribus própriis omnem salutem, et glóriæ spem repónere. Ideo dixit: Quibus parátum est. Nam si álíi præstantióres videbúntur, si excellentióra, quam vos ópera factúri sunt, quómo- do illis expúlsis, locum eórum vos occupábitis? An, quia mei discipuli estis, ideírco étiam si non digni primátu éritis, præmia tamen quoque consecutúros vos arbitrémini?

Te Deum laudámus.

Mensibus Octobri, Novembri et Decembri.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens aliquid ab eo. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. de fide ad Grat. c. 3.

Potéstis bibere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Di-

céntibus autem illis, Póssumus; ait illis Jesus: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Quam pátiens et clemens Dóminus, quam alta sapiéntia et bona caritas! Volens enim osténdere, quod non perfunctóriam rem álíquam discipuli postulárent, sed eam quam impetráre non possent, prærogatívam eis patrénæ honorificéntiæ reservávit, non métuens, ne quid juri próprio derogáret, qui non rapínam arbitrátus est esse se æqualem Deo: simul diligens discipulos, quia sicut habes: Usque in finem diléxit eos. Nóluit his, quos diligeret, vidéri quod péterent denegásse sanctus et bonus Dóminus, qui mallet aliquid dissimuláre de jure, quam de caritate depónere. Caritas enim pátiens est, benigna est, non æmulátur, non inflátur, non quærit quæ sua sunt.

R. Misit Heródes. (8)

Lectio viii.

Dénique, ut agnoscátis, non infirmitátis, sed indulgéntiæ esse, quod di-

xit: Non est meum dare vobis, ubi sine matre filii Zebedæi rogant, nihil de Patre dixit. Sic enim habes: Non est meum dare vobis, sed quibus parátum est. Ita Marcus Evangelista pósuit. Ubi vero mater pro filiis rogat, hoc est, secundum Matthæum: Non est, inquit, meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Hic áddidit, a Patre meo, quia majórem indulgéntiam mater- nus poscébat afféctus.

R. Iste est qui. (9)

Lectio ix.

Jungitur viii., si ix. Lectio sit de Simplici, vel de Homilia Feriæ.

Quod si putant, dicéndo: Quibus parátum est a Patre meo; quod aut Patri plus tribuit, aut sibi aliquid derogávit, dicant, utrum et illic putent Patri aliquid derogátum, quia dixit in Evangélio Fílius de Patre: Pater non júdicat quemquam? Quod si sacrilégium putámus dicere, quod Pater ita júdici- um détulit Fílio ut ipse non hábeat, (habet enim, nec potest amittere, quod habet naturaliter divína majéstas) sacrilégium úti- que æstimáre debémus quod non potest Fílius dare

quidquid, aut hómínes meréri possunt, aut quævis accíperé creatúra, præsertim cum ipse dixerit: Ego ad Patrem vado, et quodcúmque ab eo petiérís in nómine meo, hoc fáciám.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Accéssit ad Jesum * mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens aliquid ab eo.

Psalm. Dóminus regnavit. cum reliquis.

2. Dic ut sédeant* hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo.

3. Potéstis bibere cálicem * quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus.

4. Cálicem quidem meum * bibétis: sedére autem ad dexteram meam, et ad sinistram non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

5. Quicúmque volúerit * inter vos major fieri, sit vester mínister.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Matres: Puto quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit tamquam morti de-

stinátos, quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis et homínibus.

Hymnus.

Jesu, salus mortálium,
Nobis ades, dum dí-
cimus,
Laudes Patróno Hispániæ,
Tuam canéntes glóriam.

Laudándus hic est únice,
Quod primus in certámíne,
Apóstolis ex ómnibus
Pro te profúdit ságuinem.

Tui beátus plúribus
Notis amóris máximi:
Quod testis usque inté-
ruit
Recónditis mystériis.

Seu vi poténtis dèxteræ
Surgit Jaíri filia,
Quando in patérnis ædibus
Est excitáta ab ínferis:

Seu vultus, ut sol splén-
didus,
Et vestis, ut nix, cándida,
Thabóris alto in vértice
Signum tuæ dant glóriæ.

Seu monte olivis cónsito,
Angóris est index tui
Sudor tuo de córpore
Ceu gutta manans sánguini-
nis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Et nunc, et omne in sæ-
culum. Amen.

V. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

Tempore Paschali:

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Bened. Ant. Visitá-
vit nos * per sanctum Apó-
stolum, et fecit salútem
de inimícis nostris Dómi-
nus Deus noster.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ
sanctificátor et custos:
ut beáti Jacóbi Apóstoli
tui muníta præsídiis, et
cónversatióne tibi plá-
ceat, et secúra mente de-
sérviat. Per Dóminum.

*Commemorationes communes,
sive Suffragia Sanctorum.*

Ad Tertiam.

Ant. Dic ut sédeant.

Capit. Fratres: Puto. (13)

R. br. In omnem ter-
ram * Exívit sonus eórum.
In. V. Et in fines orbis
terræ verba eórum. **Ex-
ívit. Glória Patri. In.**

V. Constitúes eos prínci-
pes super omnem terram.
R. Mémores erunt nómi-
nis tui Dómine.

Tempore Paschali:

R. br. Sancti et justi, in
Dómino gaudéte * Allelúja,

allelúja. **Sancti. V.** Vos elé-
git Deus in hæreditátem
sibi. Allelúja, allel. **Glória
Patri. Sancti.**

V. Lux perpétua lucébit
Sanctis tuis Dómine, alle-
lúja. **R.** Et ætérnitas tém-
porum, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Potéstis bíbere cá-
licem.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Nos stulti propter Chri-
stum, vos autem pru-
déntes in Christo: nos in-
firmi, vos autem fortes:
vos nóbiles, nos autem
ignóbiles.

R. br. Constitúes eos prínci-
pes * Super omnem ter-
ram. **Constitúes. V.** Mé-
mores erunt nóminis tui
Dómine. **Super. Glória Pa-
tri. Constitúes.**

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. **R.** Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

Tempore Paschali:

R. br. Lux perpétua lu-
cébit Sanctis tuis Dómi-
ne. * Allelúja, allel. **Lux.
V.** Et ætérnitas témporum.
Allelúja, allelúja. **Glória
Patri. Lux.**

V. Lætítia sempitérna
super cápita eórum, alle-

lúja. **R.** Gaúdium et exsul-
tatiónem obtinébunt, allel.

Ad Nonam.

Ant. Quicúmque volúerit.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Nam si decem millia pæ-
dagogórum habeátis in
Christo, sed non multos
patres. Nam in Christo Je-
su per Evangélium ego vos
genui.

R. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui Deus.
Nimis. V. Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
**Amíci. Glória Patri. Ni-
mis confortátus.**

V. Annuntiavérunt ópera
Dei. **R.** Et facta ejus intel-
lexérunt.

Tempore Paschali:

R. br. Lætítia sempitér-
na super cápita eórum. *
Allelúja, allelúja. **Lætítia.
V.** Gaúdium et exsultatió-
nem obtinébunt. Allelúja,
allelúja. **Glória Patri. Læ-
títia.**

V. Pretiósá in conspéctu
Dómini, allelúja. **R.** Mors
Sanctórum ejus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capitulum de Laudibus. (13) Psalmi de Comuni Apostol. **Hymnus. Defénsor alme Hispániæ. ut supra in I. Vesperis. (1)**

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Tempore Paschali:

V. Pretiósá in conspéctu Dómini, allelúja. **R.** Mors Sanctórum ejus, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O beátum Apóstolum, * qui inter primos eléctus, primus ómnium Apostolórum, Dómini cálicem bíbere méruit! O gloriósum Hispá-

niæ regnum, tali pignore, ac Patróno munitum, per quem fecit illi magna qui potens est! allelúja.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui muníta præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 1. Novembris 1887.

M. Dandl, Vicar. in Spirit. Generalis.

